

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Gînganu Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de recurs în anulare de la 11.03.2020 până la 24.06.2020.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în anulare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. La 30 ianuarie 2019 în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit demersul Biroului de probațiune Ialoveni privind anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și trimiterea condamnatului Gînganu Grigore pentru executarea pedepsei stabilită prin hotărîrea instanței de judecată.

2. În motivarea demersului s-a indicat faptul că, Gînganu Grigore a fost judecat la 06.09.2017 de Curtea de Apel Chișinău în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, la pedeapsa cu închisoare pe un termen de doi ani cu aplicarea art. 90 Cod penal, la 2 ani perioadă de probațiune cu obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Condamnatul a fost citat pentru a se prezenta la Birou, unde urma să-i fie explicate drepturile și obligațiile și să semneze angajamentul privind condițiile de executare a pedepsei. Din motivul neprezentării la Birou prin încheierea Judecătoriei Ialoveni din 12.07.2018, Gînganu Grigore a fost anunțat în căutare. De mai multe ori condamnatul a fost verificat la domiciliu din s. Răzeni unde s-a constatat lipsa acestuia. La 28.12.2018 Gînganu a fost verificat în SIA „Acces WEB” unde s-a constatat că acesta la 24.01.2018 a traversat frontiera de stat prin punctul de trecere „PTF OTACI-MOGHILIOV-PODOLSK AUTO”. Consideră că, condamnatul conștient a încălcat obligațiunile impuse de instanța de judecată, ignorând încrederea acordată.

3. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 aprilie 2019, a fost hotărît: a trimite condamnatul Gînganu Grigore, pentru executarea pedepsei cu închisoare, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.09.2017, pe un termen de doi ani, în penitenciar de tip semiînchis; termenul de executare a pedepsei lui Gînganu Grigore a-l calcula din momentul reținerii.

4. Nefiind de-acord cu încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 aprilie 2019, avocatului Crețu Nadejda în numele condamnatului Gînganu Grigore, a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat casarea încheierii și rejudecarea cauzei prin care demersul să fie respins. În motivarea recursului a fost invocat că, condamnatul Gînganu Grigore întru justificarea sa a invocat că a părăsit teritoriul țării pentru a-și găsi loc de muncă și a se întreține familia sa. BP Ialoveni în ședința de judecată nu a demonstrat faptul că Gînganu Grigore se eschivează cu rea voință de la executarea pedepsei stabilite prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06.09.2017. Nu s-a cunoscut locul aflării lui, însă el ar putea fi internat într-o instituție medicală, sau ar putea lucra în altă localitate a țării.

5. Prin decizia Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat recursul avocatului Crețu Nadejda în numele condamnatului Gînganu Grigore declarat împotriva încheierii Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 aprilie 2019 și menținută încheierea fără modificări.

5.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017: cet. Gînganu Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. 2 lit. b) Codul penal și condamnat la pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani; conform art. 90 Codul penal, pedeapsa cu închisoare numită lui Gînganu Grigore a fost suspendată de executare pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă condamnatul nu va comite o nouă infracțiune, obligîndu-l să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. Astfel, instanța de recurs analizând materialele cauzei a constatat cu certitudine că pe parcursul aflării condamnatului la evidență, ultimul nu a îndeplinit obligațiile impuse la suspendarea executării pedepsei, și astfel există temeiuri suficiente pentru a anula condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei, și trimiterea lui de a ispăși pedeapsa reală în penitenciar.

Conform art. 90 alin. (9) Codul penal prevede, *în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, pînă la expirarea perioadei de probațiune sau, după caz, termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanței de judecată.* Prin încălcarea obligațiilor stabilite se înțelege neîndeplinirea intenționată a unei obligațiuni ori încălcarea acesteia, săvârșită după preîntâmpinarea instanței de judecată, făcută condamnatului pentru a respecta regulile de executare a pedepsei, ori situația în care condamnatul s-a ascuns de controlul reprezentantului oficiului de executare a pedepsei și nu este posibil de a stabili locul lui de aflare.

Conform art. 261 alin. (4) Codul de executare, *organul de probațiune întreprinde acțiuni de supraveghere și probațiune a condamnatului, inclusiv de respectare a restricțiilor stabilite de instanță, pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei și, în cazul survenirii condițiilor prevăzute în art. 90 alin. (9) Codul penal, înaintează instanței de judecată demersul respectiv.* Instanța de recurs a constatat că condamnatul a încălcat obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent. Această încălcare este probată prin faptul că consilierul de probațiune nu îl putea găsi la domiciliul, la care trebuia, în mod obligator, să fie condamnatul.

Instanța de recurs a conchis că, prima instanță, corect a examinat materialele prezentate cu privire la procedura executării pedepsei de către Gînganu Grigore, ajungând la concluzia că, ultimul a încălcat cu premeditare obligațiile impuse pentru termenul de probă. Fiind luat în calcul și atitudinea condamnatului față de pedeapsa aplicată și încrederea ce i-a fost acordată pentru a se corija fără executarea de facto a pedepsei închisorii. Ultimul, însă a ignorat acest fapt încălcând în mod direct obligațiile impuse și angajamentele asumate. Mai mult ca atât Gînganu Grigore după condamnarea sa prin Decizia Curții de Apel din 06.09.2017, a părăsit domiciliul la 24.01.2018, fapt ce a determinat instanța prin încheierea din 12.07.2018 să-l anunțe în căutare, demonstrează cu certitudine eschivarea condamnatului de la executarea condițiilor stabilite prin decizia Curtea de Apel Chișinău din 06.09.2017.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale la prezenta speță în acest sens privind anularea condamnării cu suspendarea

executării pedepsei închisorii și trimiterea condamnatului Gînganu Grigore pentru a executa pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 219, în vederea atingerii scopului acesteia conform prevederilor art. 61 Codul penal și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea comiterii unei noi infracțiuni atât de către acesta cât și de alte persoane, precum și prevenirea cazurilor încălcării de către condamnați a obligațiilor și interdicțiilor impuse în perioada suspendării executării pedepsei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Gînganu Grigore, declară recurs în anulare, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Chișinău. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de recurs motivând că lipsește motivarea coerentă și consecutivitatea asupra motivelor apărării invocate în recurs, astfel fiind încălcată dreptul la un proces echitabil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că, decizia instanței de recurs prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 447-449 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul declarat împotriva deciziei instanței de recurs din speță este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucât acesta

nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului în anulare, declarat de avocatul Doroftei Roman în numele condamnatului Gînganu Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **24 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan